

Կեսար նստած է բանակով Աղէքսանդրիան պաշարելու ,
 Ուր իր բազդին ու զօրութեան ընդդիմակալ պիտի կուռիմ :
 Մեր ուժը խրոխտ ցամաքի վրայ կանգուն կը մնայ , մեր ցրուած
 Տորմիդն ալ վերստին մէկտեղած է , ու կը ծրփայ
 Ծովափալածիկ յոխորտանքով : Արտիս հաստորն , ուր էիր :
 Լըսէ ինէ , ո՞վ տիկին : Ելմէ դառնամ ես ճակատէն
 Անգամ մը ես այս շրջաններն համարելու , արիւնոտ
 Պիտ' երեւամ : Ես ու իմ թուրս պատմութեան մէջ մեղի էջիր
 Պիտի շահերը : Դեռ յոյս կայ , յոյս այս բանին մէջ :

ՎԼԷՌ. Տեսա՞ր հիմա , իմ քաջարի իշխանը :

ԱՆՏ. Ես երկըս ջրղապինգ , արիւտերու , հըզօրաշունչ
 Պիտի ըլլամ , ու անողորմ պիտի կուռիմ , դի երբ ժամերըս
 Կողտը էին , ու բարեբաղդ , մարդիկ կենեքեր ինէ փրկանք
 Այս ստանային կատակներու փոխարէն , բայց հիմա
 Կենանքըս պիտի կրցնմ , ու դիս կնքնել ով որ փորձէ
 Պիտի գործիմ զրկնմ խաւար : Եկուր , ուրախ մէկ գիշեր մ'ալ
 Ունենանք . կանչէ ինծի բոլոր արտածած սպաներս ,
 Անգամ մ'ալ ըմպանակիս լիցընենք , կատականքով
 Անմիտապիր կէս գիշերուան զանգակին :

ՎԼԷՌ. Իմ ծննդեան Ծարեղարձս է : Միտքս անշուք տունէ էր զա՛ն , բայց քանի որ
 Իմ իշխանս վերստին ինքզինքն է , ես ալ նորէն
 Պիտի ըլլամ Կէսպատար :

ԱՆՏ. Դեռ մենք յաջող պիտի երթանք :

ՎԼԷՌ. Իշխանիս քով կանչեցէք բոլոր ազնււ իր սպաններն :

ԱՆՏ. Այո , լծող գան , պիտի խօսիմ ես իրենց , ու այս գիշեր
 Ես իրենց ըսպինքնուն մէջէն պիտի ծայր տայ պիտի
 Հարկադրեմ : Եկուր , եկուր , թա՛գուհիս : Դեռ հոգի կայ
 Գործին մէջ : Երբ գայ անգամ ես կուռիմ , մահն իս սիրել
 Պիտի տամ , դի ես նոյն իսկ իր մահաստիւն գերանդին
 Հետ մրցելու պիտի ելլեմ :

(Իւր Գիշեր Երեւոյ Բաճար Երեւոյ)

ԷՆՈ. Հիմա ան հո՛ւր իր աւքով
 Փայլակին հետ մրցում կ'ընէ : Կատարել լոկ զարհուրել է ,
 Ղաթիկ գագու՛մ կորսնցնելու աստիճան , ու այդ կէտին
 Տատարան անգամ կ'իլլէ ջայլամը կտցելու : Եւ իմ տեսա՛ծըս
 Աս է . զօրափարնուս խելքը քանի նըւաղի ,
 Մրտառութիւնն ետ կու գայ . երբ քաջութիւնն կ'իլլէ խելքն
 Իրեն ճարակ ընկու , իր ձեռքի սուրն՝ իր գործին
 Կը կրծէ , կը մահցնէ : Երթամ ես կերպ մը գտնեմ
 Ձիւնը ձգել երթալու :

(Իւր Գիշեր)

(Շարունակելի)

ԹԵՂԱՆ. Գ. ՓԱՌՆԱԿ

ՀԻՆ ՕՐԵՐՈՒ ԽԱՂԱՇԽԱՐՀԷՆ

ՃՈՊԱՆ ԽԱՂ

Հոկաւից պարերուն յատուկ այս ձիախաղին
 գլուխըն իսկ կ'անդամաճան խաղաղէտ շատեր .
 հաղիս միայն պիւզական կոյս աշխարհի բնիկներու
 բերնին մէջ կ'իլլուի պիւզական վէպերու կարգին
 ձուպանաղը իրական մենամարտի հին կերպն
 Ըլլալ կ'ընէ , քանի որ ան երբեք թափանչուի

անոնի ու պարզ զրօսանք ծ'ըլլալու . խաղէ աւելի
 ճա՛րտ մ'է ճապախաղը խաղալու՝ երկու անգամ
 հակամերու մէջ , երկու փաշխաններու՝ որոնք
 բնական է թէ իրենց արտասովոր յա՛ղթ ու հոկայ
 կազմուածքին յորձար ալ խաղի՜ր պիտի խաղային :

Մեր ժամանակի մարդիկն , այս գոճա՛ծ սե-
 րունդէն , աննամեճն ու հակա՛ն անգամ կրնա՛յ ,
 օրինակի հաճար , խաղալ ճընրկող օրերէն մնացած
 նեւ-աղեղի մը հետ . կրնա՛յ շարժել այն քարերը՝
 զորս ամէն ազգերու նախնիք մէկ ձեւով բւնեք
 վերջուցեք են՝ մեր վերջին կրցած ձեւաբարձրուն
 պէս . կամ կարնո՞ք է Գորդ նետել , քառասուն ֆե-
 րըկի (հոկայի) թուր մէկէն խո՛ւփ կատրի անդին
 ձգել :

A.R.A.R.®

